

STACEY KENT

Bezetting:

Stacey Kent (zang)
Jim Tomlinson (sax, fluiten, percussie),
Art Hirahara (piano).

Datum en plaats:

3 juni 2022,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Haar doorbraak in Nederland liet heel wat jaartjes op zich wachten, maar inmiddels is ze niet meer weg te denken en behoort zangeres Stacey Kent ook hier tot de gevestigde orde. Daar onderscheidt zij zich met een uniek eigen geluid en een zorgvuldige repertoirekeuze. Al sinds jaar en dag creëert ze met haar twee vaste begeleiders een stilistische perfectie die bijna niet meer van deze tijd is en desondanks tijdloos. Welkom in de arena voor fijnproevers.

Net zoals we dat inmiddels gewend zijn van artiesten, stond ook Stacey stil bij de effecten van corona. Een nieuw ritueel waar we allemaal beleefd begrip voor opbrengen, maar dat niet te lang moet (voort)duren. Gelukkig was de zaal uitverkocht en steeg daar een stevig gezemoes uit op. Het zijn toch vooral de vaste rituelen die het alledaagse groots maken.

Stacey Kent bouwt met haar echtgenoot, saxofonist en fluitist Jim Tomlinson, aan een indrukwekkend oeuvre. Ze blijft zich ontwikkelen en speelt zich steeds opnieuw in de kijker met veelal overbekend repertoire dat door haar man in smaakvolle arrangementen wordt gestoken. Chemie tussen geliefden, ook in hun perfectie. Ze putten uit The Great American Songbook, bossanova, chansons en pop.

Een maand geleden werd het album 'Songs From Other Places' gelanceerd, met daarop slechts intieme duetten van Stacey Kent en pianist Art Hirahara; vijftien songs die aanvoelen als een zomerbriesje.

Ook in LV mogen we proeven van delicaat bereide miniatures, waarin elk detail een functie heeft. Stacey speelt en dweept met alle kleuren van haar expressieve stem. De liedjes worden neergezet als intieme aria's uit een groter geheel en de arrangementen versterken het verhalende spanningsveld dat Stacey in haar voordracht legt.

In een smaakvol programma komen dertien nummers voorbij, waarin we worden toegezongen in het Engels, Frans

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Stacey Kent en Jim Tomlinson. (Foto's: Joke Schot)

en Spaans. Muziek van Antonio Carlos Jobim domineert en daar valt niets op af te dingen, ook al mist er een akoestische gitaar in de bezetting. 'If you go away' (Laat me niet alleen) van Jacques Brel, in een vertaling van Rod McKuen, krijgt een nieuwe laag in het toegewijde begeleidingsspel van pianist Art Hirahara. Ook Paul McCartney's 'Blackbird' stuwt hij naar een grote hoogte.

De 'stem' van Jim Tomlinson (fluit, sax en handpercussie) is bescheiden qua présence, maar wel bijzonder geraffineerd. Zijn brede inzet gaat diep, ook al speelt hij soms maar enkele onmisbare nootjes. Tim is een toonkunstenaar die partituren laat bloeien. Vaak creëert hij een klankpalet met de reikwijdte van een veel groter ensemble. Naast subliem arrangeur is hij een kundig componist van melodieuze songs met mooie plotwendingen. In 'Waiter, oh waiter' ontstaat er een volmaakte symbiose tussen fluit en elektrische piano en is Tim een ensemble op zichzelf.

Stacey verzilvert haar stem in hoogglans. In haar hybride manier van zingen vloeien laagjes onmerkbaar samen en vormen een ultiem geheel, waarin zij de frasering van jazz en bossa combineert met de kwetsbaarheid van een singer-songwriter en de poëzie van een chansonière.

Ik genoot van dit intieme feestje van drie kunstenaars die een lange reis maken naar de top van hun kunnen.

Roland Huguenin